

‘We praten onder elkaar
toch wel veel Turks of
Arabisch en Berbers, ook
al mag dat eigenlijk niet’

Hakan met meester Eddy Kuis

Naar een groene school... voor beter Nederlands!

Hanane en Hakan: twee aanwinsten van Groenhorst

Vóór de zomervakantie was ik op bezoek bij Basisschool De Bongerd in Ede om te spreken met Hanane Aslassy en Hakan Sahin, twee kleurrijke leerlingen die ervoor gekozen hadden na de zomer aan het Groenhorst College hun schoolcarrière voort te zetten. Een opmerkelijke keuze want in bijna dertig jaar heeft geen enkele leerling met een niet-westerse achtergrond vanuit De Bongerd hiervoor gekozen. Voor Hanane (spreek uit: Hennèn) en Hakan was het een bewuste keuze.

TEKST TOON VAN DER VEN | FOTOGRAFIE: MARION KLERKEN EN TON VAN DEN BORN

Groenhorst is een groene vmbo-mbo-school, 'maar je wordt dan heus niet alleen maar boer', vertelde Hanane mij toen. Nou nee, er blijken veel studierichtingen te zijn: bloem, dier, stedelijke omgeving, techniek, voedselproductie en meer. Het is eigenlijk een vmbo-plus, legde meester Eddy Kuis uit: de leerlingen krijgen algemene vakken als Nederlands, vreemde talen, aardrijkskunde, biologie, noem maar op. En daarnaast oriënteren ze zich op de beroepsrichtingen die de school aanbiedt. Hij was heel tevreden met de keuze van zijn twee pupillen en had er veel vertrouwen in. Op De Bongerd leggen ze extra nadruk op basisvaardigheden (taal en rekenen) en meester Kuis is ervan overtuigd dat zij zodoende ook de allochtone leerlingen een goede basis meegeven voor hun verdere carrière.

Hanane (midden) met vriendinnen

Op de vraag wat de twee uiteindelijk voor carrière in gedachten hadden, volgden verrassende antwoorden: Hakan zou graag politieagent worden en Hanane zag zich later als kapster of in de uiterlijke verzorging werken. Heb je daarvoor een groene opleiding nodig? Niet echt, maar er was goed over nagedacht. Op Groenhorst zitten weinig leerlingen met een niet-westerse achtergrond en dat betekent dat deze twee ervan uitgingen hun Nederlands extra te kunnen verbeteren: binnen maar ook buiten de lessen. Maar ik kon toch prima met ze praten? Hun Nederlands was toch in orde? "We

praten onder elkaar toch wel veel Turks of Arabisch en Berbers", legde Hakan uit, "ook al mag dat eigenlijk niet". Hij was net als Hanane heel tevreden over het onderwijs op De Bongerd maar ze beseften allebei ook dat ze vergeleken met autochtone leeftijdsgenootjes een achterstand hadden op taal.

Naast de open en prettige sfeer op Groenhorst, is het dus de taalontwikkeling die hen tot deze keuze gebracht heeft: via een degelijke vmbo-opleiding ligt misschien de weg open naar de havo-top voor Hakan >>

en naar het mbo voor Hanane. Als ze nog iets langer op hun basisschool hadden kunnen blijven, waren ze wellicht nog verder gekomen met Nederlands en rekenen.

'We moeten echt heel goed opletten en meedoen in de les'

Nu, ruim een half jaar later, bezoek ik hen op hun 'nieuwe' school. Mentor Benjamin van Dijk geeft ons alle vertrouwen en laat ons het gesprek helemaal samen voeren. 't Eerste wat me opvalt is dat ze duidelijk geen basisschoolleerlingen meer zijn: ze zijn gegroeid in meer dan één opzicht. Het wordt een prettig gesprek waarin vooral Hanane veel te vertellen heeft. De school bevalt prima: aardige docenten en leuke leerlingen. Er zijn uitzonderingen maar 'dat heb je overal, toch?'

Het eerste jaar biedt onder andere een oriëntatie op de groene sector; koken en cultuur (handenarbeid en tekenen) blijken de favoriete vakken van Hanane en Hakan. Daarnaast bestaat het programma uit de bekende vo-vakken zoals Nederlands, Engels, natuurkunde, scheikunde, enzovoort. 'Het Groenhorst is een gewone school met extra groen.' De twee vinden de lessen over het algemeen 'best leuk' en de resultaten zijn goed.

Zijn er toch niet 'n paar tegenvallers geweest, probeer ik nog. Nou ja, aan vrienden moeten ze nog steeds uitleggen dat Groenhorst geen 'boerenschool' is met 'alleen maar tomatenkwekers'. Zo te horen kunnen ze dat in prima Nederlands duidelijk maken; naar mijn mening is minstens hun mondelinge taalvaardigheid erop vooruitgegaan.

Dat brengt me natuurlijk op de vraag of Nederlands als schoolvak ook goed gaat: hun belangrijkste motivering

Kwaliteitsmanager Paprikakwekerij de Wieringermeer

Rick Vonberg

Lees meer over Rick op www.kieskleuringroen.nl wall of fame

om naar Groenhorst te gaan. Trots en breed glimlachend vertellen ze me dat Hanane voor dit vak een dikke acht en Hakan een ruime zeven op het rapport heeft. Ook hun ouders zijn trots; terecht, lijkt me. Zo'n resultaat is wel heel mooi, zelfs boven verwachting. Hoe komt dat? 'Nou, we moeten echt heel goed opletten en meedoen in de les, daar wordt streng op gelet en er zijn maar twee Marokkaanse leerlingen en één Turkse leerling hier, dus we spreken de hele dag Nederlands.'

Tot slot van dit positieve gesprek dan: hoe staat het met de plannen om kapper en politieagent te worden? Och, ze hebben weer zo veel nieuwe indrukken opgedaan, het zou wel 's iets heel anders kunnen worden... ■

column

kaka-iigee

Esther is programmamanager van Kies Kleur in Groen en woont in Wageningen. Ze is pleegmoeder van Eyüphan.

WC

Ik schoot keihard in de lach, wat om twee redenen raar was. Ten eerste zat ik op de wc in de muisstille bibliotheek van Wageningen UR. Waar dat volgens mij niet echt gebruikelijk is. Ten tweede was het om een plaatje wat ik al lang kende. Je zou zeggen dat je het lacheffect dan wel hebt gehad.

Ik had het eerder gezien op de wc van de Kentucky Fried Chicken in Jakarta, Indonesië. Het plaatje laat zien hoe je een westers toilet vooral niet moet gebruiken. Je moet er dus niet opklimmen. Je moet niet je voeten op de bril planten. En vervolgens moet je niet door je knieën buigen en niet.. Nou ja. Om duidelijk te maken hoe niet je dat allemaal moet doen staat er door het plaatje een heel dik rood kruis. In Indonesië hadden ze er heel toeschietelijk nog een plaatje naast geplakt wat laat zien hoe het dan wel moet. Dat vond Wageningen UR blijkaar overbodig. Boodschap: je weet heus wel hoe je zo'n uit de grond verzezen wc-pot gebruikt, en dat dit dus niet de bedoeling is!

Wageninger worden, het zal je ook maar plotseling overkomen. Het overkwam al 35000 alumnistudenten van Wageningen UR uit 150 verschillende landen en het overkwam ook mij deze zomer, na een scheiding. Na alle verhalen van Kies Kleur in Groen communitylid Astrid over het inbedden van al die culturen en hoe leuk druk zij daar mee zijn in Wageningen, staat mijn bed ineens in haar verhalen. De meeste internationale studenten komen volgens Astrid uit China, Duitsland, Indonesië, Ethiopië en Griekenland. Mijn huis is daar gedeeltelijk een afspiegeling van. Onder me woont een Indonesische mevrouw. Tegenover mijn kamer huist een jong Oekraïens echtpaar. Met hen samenleven gaat verbluffend gemakkelijk. Het zijn lieve, dankbare mensen. Natuurlijk zijn er wel wat dingen en gaan die vooral over hygiëne.

Zo stond mijn propere Turkse huisbaas laatst weer eens aan mijn Indonesische buurvrouw uit te leggen wat hij bedoelt met schoonmaken van de gezamenlijke ruimtes. Zij dacht dat ze klaar was. Hij dacht dat ze nog moest beginnen. Van die dingen. En heb ik al mijn interculturele competenties ten spijt nog niet kunnen bedenken hoe ik mijn Oekraïense buurman erop zou kunnen wijzen dat ik zijn lichaamsgeur al op de eerste trap begin te ruiken, terwijl we allebei op tweehoog wonen. Je kan toch moeilijk aankloppen en dan uit het niets een verhaal afsteken over douchen met zeepsop en beddengoed wassen. Ik zou trouwens ook niet weten wat oksel in het Engels is.

Waar ik nou nog niemand op heb kunnen betrappen, is het beklimmen van de wc pot. Ik denk dat die instructieplaatjes op de wc van Wageningen UR echt werken.

Esther Wouters